

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19C/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121202957
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Bačová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121202957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Bačovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX, D. D., zastúpená: JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica, IČO: 36 860 654, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX/X, D., o zaplatenie 6.941,16 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 6.941,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.941,16 EUR od 01.05.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 6.941,16 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.941,16 EUR od 01.05.2021 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že strany sporu boli manželia v období od 28.10.2000 do 27.07.2011, kedy ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené. Počas tohto manželstva uzatvorili dve úverové zmluvy, na základe ktorých čerpali úvery vo VÚB, a.s., a to na sumu 750.000,- Sk a na sumu 2.000.000,- Sk. Zánikom manželstva zaniklo aj ich BSM, ktoré nebolo v rámci 3-ročnej lehoty vyporiadané. Žalovaný sa pred rozvodom dňa 04.02.2011 odsťahoval zo spoločnej domácnosti, pričom na chod domácnosti a financovanie úverov neprispieval, a ani v súčasnej dobe neprispieva. Oba úvery splácala žalobkyňa výlučne sama, pričom úver vo výške 750.000,- Sk bol v novembri 2016 úplne splatený. V splácaní úveru na sumu 2.000.000,- Sk žalobkyňa stále pokračuje. Žalobkyňa poukázala na konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17C/141/2014, v ktorom súd rozsudkom č. k. 17C/141/2014-183 zo dňa 11.05.2017 zaviazal žalovaného zaplatiť jej 16.321,47 EUR spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 12.872,13 EUR od 16.10.2014 do zaplatenia a úrokom 5,05 % ročne zo sumy 3.449,34 EUR od 14.03.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/395/2017-235 zo dňa 29.11.2018. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 23Pc/15/2018-97 zo dňa 10.08.2020 bol žalovaný povinný zaplatiť jej 10.796,11 EUR spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 06.06.2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania v rozsahu 100 %. Žalobkyňa uviedla, že podanou žalobou si uplatňuje svoj nárok voči žalovanému vo výške 6.941,16 EUR, ktorý opiera o ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže plnila za žalovaného, má právo, aby jej polovicu splateného dlhu uhradil a preto požadovala náhradu za ďalšie obdobie od 10.06.2018 do 26.03.2021. Za uvedené obdobie žalobkyňa zaplatila celkovo sumu 13.882,33 EUR a preto požadovala, aby jej žalovaný uhradil 1/2, t. j. sumu vo výške 6.941,16 EUR spolu s príslušným zákonným ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % od 01.05.2021 do zaplatenia. Výzvou na úhradu sumy 6.941,16 EUR

s príslušenstvom zo dňa 19.04.2021 žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu danej čiastky s tým, že mu poskytla lehotu do 30.04.2021. Žalovaný na túto výzvu žiadnym spôsobom nereagoval, danú čiastku neuhradil, a preto sa od 01.05.2021 dostal do omeškania.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí. Poukázal na to, že po zániku manželstva zaniklo aj BSM strán sporu, ktoré nebolo v rámci 3-ročnej lehoty vyporiadané. Počas ich manželstva rodičia žalobkyne prepísali na ňu dom s podmienkou, že vyplatí svoju sestru G. H. v sume 450.000,- Sk (14.937,26 EUR). Túto sumu uhradil žalovaný z dedičského konania po svojom otcovi. Po rozvode žiadal uhradiť túto sumu, ktorú vymáhal aj súdnou cestou na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/630/2015, v ktorom mu súd dal za pravdu. Právnik mu však oznámil, že pohľadávku pani H. preberá pani B. na seba. Dňa 21.08.2020 uskutočnila veriteľka G. H. jednostranný právny úkon, ktorým započítala svoje pohľadávky voči žalovanému, avšak v tomto jednostrannom zápočte vzájomných pohľadávok síce zohľadnila náhradu trov konania za jeho vtedajšieho právneho zástupcu 1.407,93 EUR, avšak nezohľadnila sumu 2.756 EUR (vyplatené trovy konania za pani H.), ani súdny poplatok 890,- EUR, ktorý musel žalovaný zaplatiť a ani ďalšie náklady spojené so začatím exekúcie na pani H.. Žalovaný poukázal na to, že v zápočte je uvedené, že dlh veriteľky voči nemu je vo výške 6.284,02 EUR, avšak on považuje tento právny úkon za nulitný, keďže nezapočítala všetky jeho pohľadávky. Taktiež je tam uvedené, že naďalej nebude narastať úrok z omeškania 9 %, ktorý mu potvrdil Krajský súd v Trenčíne, s čím absolútne nesúhlasí, pretože v rozsudku je jasne uvedené, že mu uznali 9 % ročný úrok z omeškania až do zaplatenia, a do dnešného dňa mu nebolo uhradené ani euro. Žalovaný ďalej uviedol, že počas obdobia, kedy sú rozvedení, sa pokúšal s bývalou manželkou uzavrieť dohodu a kumulovať vzájomné pohľadávky, začať s ňou splácať spoločnú hypotéku, avšak neúspešne. Aj na prechádzajúcom pojednávaní na Okresnom súde Trenčín sa vyjadril, že je ochotný so žalobkyňou splácať na polovicu hypotéku, ak je ochotná sa dohodnúť. Na tomto pojednávaní súd rozhodol, že je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 10.796,11 EUR spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 06.06.20218 do zaplatenia, ako aj trovy konania v rozsahu 100 %, avšak rozhodnutie stále nie je právoplatné, pretože sa odvolal na Krajský súd v Trenčíne a stále verí, že slovenské súdnictvo je spravodlivé a prihliada aj na morálne zásady. Navrhoval, že lepšie by bolo stretnúť sa osobne, no bývalá manželka mala neustále nezmyselné výhovorky, že ona je vydatá za iného muža a nechce sa s ním stretnúť a spory bude riešiť súdnou cestou. Žalovaný uviedol, že keby žalobkyňa bola ochotná s ním komunikovať, už dávno mohli spoločne splácať hypotéku a nezaťažovať súdy takýmito spormi.

Žalobkyňa v replike uviedla, že žalovaný nespláca úver, ani ho nechce splácať, a jeho tvrdenia, že sa s ňou chcel stretnúť sú nepravdivé, pretože mu nič nebráni, aby splácal polovičné splátky. Poukázala na to, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 5CoP/34/2021-165 zo dňa 08.09.2021 v celom rozsahu potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 23Pc/15/2018-97 zo dňa 10.08.2020.

Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 14.11.2022, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobkyne, ktorý ospravedlnil neúčast' žalobkyne na pojednávaní s tým, že žalobkyňa súhlasila, aby súd vec prejednal v jej neprítomnosti. Nedostavil sa žalovaný, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas, svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa v celom rozsahu zotrváva na podanej žalobe, ako aj na dôvodoch v nej uvedených, a žiada, aby súd žalobe vyhovel a priznal žalobkyňi aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Strany sporu sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 27.07.2011. Počas manželstva strany spoločne čerpali dva úvery v celkovej výške 2.700.000,- Sk od VÚB, a.s. (na základe Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky zo dňa 27.10.2005 a Zmluvy o poskytnutí bezúčelovej flexihypotéky zo dňa 20.06.2008, konkrétne údaje boli zistené z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17C/141/2014). Tento spoločný dlh na základe uvedených úverov nebol doteraz v celom rozsahu splatený, pričom od rozvodu manželstva ho spláca žalobkyňa výlučne sama. Žalobkyňa stále pokračuje v splácaní úveru na sumu 2.000.000,- Sk. K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov - strán sporu nedošlo ani dohodou ani rozhodnutím súdu. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

Z vkladov v hotovosti za obdobie od 10.06.2018 do 26.03.2021 vyplýva, že žalobkyňa za uvedené obdobie uhradila mesačnými splátkami sumu v celkovej výške 13.882,33 EUR. Túto skutočnosť žalovaný nijako nerozporoval.

Výzvou na úhradu zo dňa 19.04.2021 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na úhradu sumy 6.941,16 EUR, a to v lehote do 30.04.2021. Výzva bola žalovanému doručená dňa 22.04.2021. V konaní nebolo sporné, že žalovaný predmetnú sumu žalobkyňi neuhradil. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.08.2020, uzavretou medzi žalobkyňou ako postupcom a G. H., nar. XX.XX.XXXX ako postupníkom, žalobkyňa postúpila na postupníka pohľadávku, ktorú mala voči svojmu dlžníkovi – žalovanému, na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 17C/141/2014 zo dňa 11.05.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/395/2017 zo dňa 29.11.2018, právoplatné 05.03.2019, a to vo výške 16.321,47 EUR s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 12.872,13 EUR od 16.10.2014 do zaplatenia a úrokom 5,05 % ročne zo sumy 3.449,34 EUR od 14.03.2015 do zaplatenia. Jednostranných zápočtom vzájomných pohľadávok zo dňa 21.08.2020 veriteľ: G. H., nar. XX.XX.XXXX započítala vyššie uvedenú pohľadávku v celkovej výške 21.073,82 EUR s pohľadávkou dlžníka – žalovaného v celkovej výške 27.357,84 EUR, ktorú mal dlžník voči veriteľovi na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/179/2011 zo dňa 28.01.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/630/2015 zo dňa 22.06.2016.

Podľa § 511 ods. 1, 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala práva na náhradu podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka v dôsledku toho, že ako spoludlžníčka plnila spoločný dlh pochádzajúci z manželstva so žalovaným. Preto žalobkyňa požadovala od žalovaného náhradu, ktorá zodpovedá jeho podielu na spoločnom dlhu v rozsahu jednej polovice.

Ustanovenie § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. pasívnu solidaritu, dlžníkov. Je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžníckej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Solidarita dlžníkov voči veriteľovi môže byť založená a) právnym predpisom, b) rozhodnutím súdu, c) dohodou účastníkov, d) povahou plnenia. Po uspokojení pohľadávky veriteľa dochádza spravidla k vzájomnému vyporiadaniu medzi dlžníkmi (spoločnými či solidárnymi). Vzájomné vyporiadanie dlžníkov je závislé od toho, aká je výška vzájomných podielov spoludlžníkov na ich spoločnom záväzku a v akom rozsahu sa ten ktorý z dlžníkov podieľal na plnení dlhu voči veriteľovi. Výška vzájomných podielov dlžníkov (tiež spoludlžníkov) môže byť stanovená buď a) právnym predpisom, b) rozhodnutím súdu, c) dohodou dlžníkov (spoludlžníkov), d) v prípade neexistencie dôvodov pod a) až c) nastupuje zákonný dôsledok, podľa ktorého podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere sú rovnaké.

V danej veci nie je právny predpis, ktorý by určoval podiely na spoločnom dlhu, nie je tu dohoda účastníkov, ktorá by podiely určovala a nie je tu ani rozhodnutie súdu, ktoré by určovalo podiely na dlhu inak ako zo zákona vyplývajúce podiely rovnaké. Ako uvádza odborná literatúra, rozhodnutie o určení podielov solidárnych dlžníkov na spoločnom dlhu by nevyhnutne muselo mať konštitutívnu povahu (Lavický, P. Solidárni záväzky. 1 vydanie. Praha: C.H. Beck, 2004, strana 40). Konštitutívne rozhodnutia súdu sú výnimočné a typicky sa jedná napríklad o rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, či rozhodnutie o vyporiadaní BSM. Výsledok konania o vyporiadaní BSM o určení iného ako rovného podielu na spoločnom dlhu by preto bolo možné považovať za rozhodnutie predpokladané citovaným ustanovením § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v prípade jeho existencie by bolo možné z neho vychádzať pri rozhodnutí o tu uplatnenom plnení. V prejednávanej veci však rozhodnutie o vyporiadaní BSM vo vzťahu k stranám sporu neexistuje, a preto nie je možné určovať iný, než rovnaký podiel na spoločnom dlhu. Vzhľadom na vyššie uvedené je preto podiely na spoločnom dlhu potrebné považovať za rovnaké, teda každý z dlžníkov by mal vo výsledku zaplatiť polovicu dlhu.

Keďže existencia spoločného dlhu, ktorý plnila v období od 10.06.2018 do 26.03.2021 výlučne žalobkyňa, nebola medzi stranami sporná, žalobkyňa je oprávnená požadovať od žalovaného náhradu v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pretože výlučne žalobkyňa spláca úver, má nárok, aby jej bol nahradený práve ten rozsah, ktorým sa mal podieľať na úhrade dlhu žalovaný, teda jedna polovica. Žalobkyňa pritom dôvodne požaduje polovicu z toho, čo sama plnila na spoločný dlh. Žalobkyňa v predmetnom období zaplatila celkovo 13.882,33 EUR, a teda polovica uhradených splátok zaplatených od 10.06.2018 do 26.03.2021 predstavuje sumu 6.941,16 EUR, ktorú si žalobkyňa uplatnila podanou

žalobou. Vzhľadom na uvedené preto súd žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel a rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 6.941,16 EUR.

Pokiaľ žalovaný v rámci svojej obrany namietal, že veriteľka G. H. dňa 21.08.2020 jednostranným právnym úkonom započítala voči nemu svoje pohľadávky, ktorý úkon však žalovaný považoval za nulitný, súd túto námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú. Podmienkou prípadného započítania okrem iného je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Táto podmienka však v prejednávanej veci nebola splnená, keďže žalobkyňa nie je veriteľom, a ani dlžníkom vzájomných pohľadávok, ktorých započítanie žalovaný namietal.

Súd tiež rozhodol o žalobkyňou uplatnenom príslušenstve pohľadávky - úroku z omeškania, ktorý si žalobkyňa uplatnila vo výške 5 % ročne zo sumy 6.941,16 EUR od 01.05.2021 do zaplatenia. Medzi sporovými stranami ako spoludlžníkmi čas plnenia (náhrady podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka) nebol dohodnutý, takisto nebol ustanovený právnym predpisom, ani určený v rozhodnutí. Preto je potrebné aplikovať ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Plnením spoločného dlhu spoludlžníkom nad rámec jeho podielu na dlhu, sa z neho stal voči druhému spoludlžníkovi veriteľ (vo vzťahu k právu na náhradu podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňa výzvou, doručenou žalovanému dňa 22.04.2021, písomne vyzvala žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 6.941,16 EUR do 30.04.2021, avšak bez výsledku. Nasledujúcim dňom sa teda žalovaný dostal do omeškania. Žaloba bola preto dôvodná aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania, ktorý bol uplatnený v zákonnej výške podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., keď k prvému dňu omeškania táto predstavovala 5 % ročne. Povinnosť platiť úroky z omeškania z dlžnej sumy až do jej zaplatenia pritom vyplýva z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bol úrok z omeškania uplatnený správne, súd aj v tejto časti žalobe ako dôvodnej vyhovel a priznal žalobkyni úrok z omeškania podľa uplatnenia vo výške 5 % ročne zo sumy 6.941,16 EUR od 01.05.2021 do zaplatenia.

Lehotu na splnenie povinnosti, 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, keďže súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto súd priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky,

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).